

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/675/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5415202142
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Urbanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5415202142.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Urbanovej a členov JUDr. Yvety Dzugasovej a JUDr. Adriany Gallovej, v právnej veci navrhovateľa: ZH Kredit, s.r.o., so sídlom Dvořákovo nábřeží 8/A, 811 02 Bratislava, IČO: 36 049 581, zastúpeného JUDr. Felixom Neupauerom, advokátom, so sídlom N. U. X/A, XXX XX R., proti odporkyni: F. G., rod. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX C. XX, štátna občianka SR, zastúpenej JUDr. Karolom Gordíkom, advokátom, so sídlom D. XX, XXX XX Q., o zaplatenie sumy 170,82 Eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín č. k. 6C/98/2015-69 zo dňa 09. septembra 2015, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Dolný Kubín č. k. 6C/98/2015-69 zo dňa 09. septembra 2015 potvrdzuje.

Odporca je povinný nahradiť navrhovateľke trovy odvolacieho konania, pozostávajúce z trov právneho zastúpenia v sume 26,65 Eur, na účet JUDr. Karola Gordíka, advokáta, so sídlom D. XX, XXX XX Q., do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietol (veta I. výroku rozsudku). Súčasne uložil navrhovateľovi povinnosť nahradiť odporkyni trovy právneho zastúpenia vo výške 160,71 Eur, ktoré je navrhovateľ povinný zaplatiť právnemu zástupcovi odporkyne do troch dní od právoplatnosti rozsudku (veta II. výroku rozsudku).

V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že návrhom, doručeným okresnému súdu dňa 25.05.2015, navrhovateľ žiadal, aby súd zaviazal odporkyňu na zaplatenie sumy 170,82 Eur spolu s poplatkom z omeškania vo výške 0,2 % denne z dlžnej sumy od 09.02.1999 do zaplatenia. Súčasne si uplatnil voči odporkyni náhradu trov konania.

Svoj návrh odôvodnil tým, že O. Q., narodený XX.XX.XXXX, naposledy bytom C. XX, XXX XX C., zomrel dňa XX.XX.XXXX (ďalej len „Dlžník“) nesplnil svoju zákonnú povinnosť a do dnešného dňa neuhradil dlžné poisťné zdravotné poistenie v zmysle príslušných ustanovení zákona č. 273/1994 Z. z. v príslušnom znení. Nakoľko sa dlžník dostal do omeškania s úhradou poisťného na zdravotné poistenie, v zmysle ust. § 23 ods. 2 uvedeného zákona je zároveň povinný zaplatiť poplatok z omeškania vo výške 0,2 % z dlžnej sumy poisťného za každý kalendárny deň omeškania. Rozpis dlžných súm poisťného a poplatku z omeškania jednoznačne preukazuje existenciu poisťného vzťahu, výšku poisťného a tiež obdobia, za ktoré poisťné nebolo uhradené. Navrhovateľ ako postupník uzavrel so správcom konkurznej podstaty pôvodného veriteľa - úpadcu PERSPEKTÍVA DRUŽSTEVNÁ ZDRAVOTNÁ POISŤOVŇA v konkurze, IČO: 31 629 962 (ďalej „poisťovňa Perspektíva“) ako postupcom Zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 07.07.2005, na základe ktorej navrhovateľ nadobudol pohľadávku voči odporcovi, ktorá je predmetom tohto návrhu, spolu s príslušenstvom a všetkými právami s ňou spojenými. Oznámením o postúpení pohľadávky bolo odporcovi zo strany

poisťovne oznámené postúpenie pohľadávky. V zmysle Rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 4 Obo 210/01 zo dňa 11.06.2003, navrhovateľ vyššie uvedeným spôsobom preukázal aktívnu vecnú legitimitáciu ako postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky s príslušenstvom a všetkými právami s ňou spojenými. Súd z takéhoto oznámenia vychádza bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení. V danej súvislosti navrhovateľ tiež poukázal na ustanovenie § 526 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník“), v zmysle ktorého ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení. Podľa informácie z Okresného súdu Dolný Kubín dlžník zomrel dňa XX.XX.XXXX, čím stratil spôsobilosť na práva a povinnosti.

V zmysle ust. § 470 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka: „Dedič zodpovedá do výšky ceny nadobudnutého dedičstva za primerané náklady spojené s pohrebom poručiteľa a za poručiťelove dlhy, ktoré na neho prešli poručiťelovou smrťou. Ak je viac dedičov, zodpovedajú za náklady poručiťelovho pohrebu a za dlhy podľa pomeru toho, čo z dedičstva nadobudli, k celému dedičstvu.“ Vychádzajúc z Osvedčenia o dedičstve sp. zn. 5D/148/2009 zo dňa 08.12.2009 je zrejmé, že odporca nadobudol v celosti dedičstvo vo výške 45.602,08 Eur. Podľa vyššie uvedeného zákonného ustanovenia odporca zodpovedá za dlh dlžníka do výšky 45.602,08 Eur, a to bez ohľadu na skutočnosť či boli dlhy prejednané v rámci vyporiadania dedičstva. V zmysle rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 4 M Cdo 18/2009 zo dňa 22.07.2010: „Generálny prokurátor správne uvádza, že právna úprava týkajúca sa dedičského práva, neobsahuje žiadne ustanovenie, podľa ktorého by dlh poručiťela zanikol, ak nebol veriteľom do dedičského konania prihlásený. Výkladom (a contrario) možno dospieť k záveru, že aj takýto neprihlásený, resp. neprejednaný dlh po poručiťelovi prechádza priamo zo zákona na dedičov. Dovolací súd sa stotožňuje s generálnym prokurátorom aj v tom, že del'ba záväzkov poručiťela je odlišná od spôsobu del'by majetkových práv.“ V zmysle ust. § 7 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky súdny poriadok“) „V občianskom súdnom konaní súdy prejednávajú a rozhodujú spory a iné právne veci, ktoré vyplývajú z občianskoprávných pracovných, rodinných, obchodných a hospodárskych vzťahov, pokiaľ ich podľa zákona neprejednávajú a nerozhodujú o nich iné orgány. V danom prípade má v zmysle rozhodovacej činnosti Najvyššieho súdu Slovenskej republiky právomoc všeobecný súd. Podľa Uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Rks/7/2009 zo dňa 15.04.2009: „Právny vzťah, obsahom ktorého je nárok (právo navrhovateľa V., a. s.) na úhradu dlhu poručiťela voči jeho dedičovi, je súkromnoprávnym (občianskoprávnym) vzťahom. Smrťou poručiťela zanikol jeho verejnoprávny vzťah zo zdravotného poistenia, teda právny vzťah medzi poručiťelom a poisťovňou. Smrť poistenca (poručiťela) je právna skutočnosť, ktorá má za následok v zmysle § 460 v súvislosti s § 470 ods. 1 Občianskeho zákonníka vznik povinnosti dedičov uhradiť dlhy poručiťela. Táto povinnosť je obsahom právneho vzťahu medzi veriteľom a dedičom, ktorý vznikol v dôsledku dlhu a uvedenej právnej skutočnosti, t.j. dedenia a tento vzťah má súkromnoprávnu (občiansku) povahu.

O verejnoprávny vzťah by v danom prípade mohlo ísť len vtedy, ak by bol takýto nárok voči dedičom výslovne predmetom úpravy vo vyššie uvedených verejnoprávných predpisoch. Rozhodovanie o nárokoch právneho vzťahu, ktorý tú vznikol dedením - patrí do právomoci súdu, pričom nie je rozhodujúca samotná povaha dlhu, t.j. že vznikol z verejnoprávneho vzťahu poručiťela a poistenca. Ide tu teda o vzťah súkromnoprávny (občianskoprávny). Na konanie o predmetnom nároku navrhovateľa a je preto príslušný okresný súd.“

Odporkyňa sa k návrhu vyjadrila prostredníctvom svojho zvoleného zástupcu v písomnom podaní, súdu doručenom dňa 29.06.2015, v ktorom uviedla, že navrhovateľ sa svojím návrhom domáha uhradenia pohľadávky vo výške 170,82 Eur a poplatku z omeškania 0,2% denne zo sumy 170,82 Eur od 09.02.1999 do zaplatenia, ako i trov konania, pretože právny predchodca odporkyne neuhradil dlžné poistné v zmysle príslušných ustanovení zákona 273/1994 Z. z. v príslušnom znení v období január 1998 až január 1999. Predmetný návrh bol doručený súdu 25.05.2015 a teda nárok bol uplatnený až po uplynutí premlčacej lehoty. Zároveň poukázala na ust. § 21 ods. 1 súčasne platného zákona č. 580/2004 Z. z. o zdravotnom poistení, podľa ktorého právo zdravotnej poisťovne uplatniť nárok na poistné (§ 17 ods. 8, § 18 a § 19 ods. 15) a nárok na úhradu za zdravotnú starostlivosť (§ 9 ods. 7) sa premlčí uplynutím piatich rokov odo dňa splatnosti poistného alebo úhrady za zdravotnú starostlivosť. Podľa uvedeného ustanovenia, platného v čase vzniku nároku na úhradu poistného právo predpísať poistné sa premlčí za desať rokov odo dňa jeho splatnosti. Odporkyňa namieta i nedostatok pasívnej legitimitácie v predmetnom konaní, pretože v osvedčení o dedičstve, ktoré navrhovateľ predložil súdu je v časti pasíva uvedené „žiadne“. Pokiaľ navrhovateľ poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR uvedeného v návrhu, toto nemožno, podľa názoru, aplikovať na súdený prípad. Na základe námietky

pasívnej legitímácie a námietky premlčania, odporkyňa navrhla, aby súd žalobný návrh zamietol a navrhovateľa zaviazal na úhradu trov konania.

Z Osvedčenia o dedičstve vydaného notárom JUDr. Margitou Kakačkovou dňa 08.12.2009 č.k. 5D 148/2009-28, IV Dnot 104/2009, právoplatného dňa 08.12.2009 mal okresný súd preukázané, odporkyňa je jedinou dedičkou poručiteľa O. Q., nar. XX.XX.XXXX, naposledy bytom C. č. XX, zomrelého dňa XX.XX.XXXX, ktorá po ňom nadobudla dedičstvo s čistou hodnotou 45.602,08 Eur, keď všeobecná hodnota majetku poručiteľa bola 45.602,08 Eur a výška dlhov poručiteľa bola 0,00 Eur. Navrhovateľ k návrhu pripojil aj rozpis dlžných súm poistného a poplatku z omeškania zo dňa 26.10.1999 vo forme výstupu z počítačového programu, kde je uvedený ako platiteľ O. Q., XXXXXXXXXX, a to za obdobie od 11/97 do 01/99.

Z uvedeného výťažku vyplýva, že poistné za obdobie 11/97 a 12/97 bolo zaplatené, pri poistnom za 01/98 je evidovaná platba 197,00 Sk, poistné 411,00 Sk a dlžná suma je 214,- Sk, na poistnom za 02/98 až 01/99 vo výške 411,00 Sk nie je evidovaná žiadna platba. V rozpise je tak uvedená dlžná suma poistného 5.146,00 Sk, požadované poplatky 0,00 Sk, dlžná suma poplatkov 0,00 Sk a celková dlžná suma 5.146,00 Sk (čo v prepočte na euro predstavuje 170,82 Eur). K návrhu na začatie konania navrhovateľ taktiež pripojil list vyhotovený správcom konkurznej podstaty úpadcu PERSPSKTÍVA DRUŽSTEVNÁ ZDRAVOTNÁ POISŤOVŇA v konkurze, JUDr. Tomášom Kozovským dňa 10.07.2006 a adresovaný odporcovi, v ktorom sa uvádza, že všetky pohľadávky, ktoré voči nej registrujú ako dlžníkovi na neuhradenom poistnom v sume 5.146,00 Sk a poplatku z omeškania vo výške 12.735,00 Sk, spolu vo výške 17.881,00 Sk boli postúpené na navrhovateľa, a to Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 07.07.2005. Túto zmluvu navrhovateľ tiež pripojil k návrhu na začatie konania, pričom v jej čl. II sa uvádza, že jednotliví dlžníci, výška dlžnej istiny, jej vyčíslené príslušenstvo a aktuálny stav vymáhania dlžnej čiastky sú presne špecifikovaní v prílohe zmluvy, ktorá má formu znaleckého posudku s 1888 stranami formátu A4. Znalecký posudok, prípadne výňatok z neho navrhovateľ súdu nepredložil.

Okresný súd sa primárne zaoberal otázkou, či je daná jeho právomoc vo veci konať, keďže keby tak tomu nebolo, konanie by bolo na mieste zastaviť pre neodstrániteľnú podmienku konania (§ 104 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku - ďalej len ako „O.s.p.“). Nakoľko táto otázka už bola riešená Najvyšším súdom SR v jeho rozhodnutí zo dňa 15.04.2009 sp. zn. 1Rks/7/2009, pričom súd nezistil prípadné následné odchýlenie od právneho záveru (ale naopak - viď napr. rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 30.04.2014, sp. zn. 6Co/418/2014), na, ktorý je v ňom uvedený, súd z tohto rozhodnutia vychádzal a teda mal za to, že jeho právomoc v predmetnej veci je daná. Podľa právneho názoru Najvyššieho súdu SR vysloveného v uvedenom rozhodnutí „Právny vzťah, obsahom ktorého je nárok (právo navrhovateľa V., a. s.) na úhradu dlhu poručiteľa voči jeho dedičovi, je súkromnoprávnym (občianskoprávnym) vzťahom. Smrťou poručiteľa zanikol jeho verejnoprávny vzťah zo zdravotného poistenia, teda právny vzťah medzi poručiteľom a poisťovňou. Smrť poistenca (poručiteľa) je právna skutočnosť, ktorá ma za následok v zmysle § 460 v súvislosti s § 470 ods. 1 Občianskeho zákonníka vznik povinnosti dedičov uhradiť dlhy poručiteľa. Táto povinnosť je obsahom právneho vzťahu medzi veriteľom a dedičom, ktorý vznikol v dôsledku dlhu a uvedenej právnej skutočnosti, t.j. dedenia a tento vzťah má súkromnoprávnu (občiansku) povahu. O verejnoprávny vzťah by v danom prípade mohlo ísť len vtedy, ak by bol takýto nárok voči dedičom výslovne predmetom úpravy vo vyššie uvedených verejnoprávnych predpisoch. Rozhodovanie o nárokoch právneho vzťahu, ktorý tú vznikol dedením - patrí do právomoci súdu, pričom nie je rozhodujúca samotná povaha dlhu, t.j. že vznikol z verejnoprávneho vzťahu poručiteľa a poistenca. Ide tu teda o vzťah súkromnoprávny (občianskoprávny). Na konanie o predmetnom nároku navrhovateľa a je preto príslušný okresný súd.“

Následne sa súd zaoberal otázkou (ktorú namietala odporkyňa), a to, či navrhovateľ môže úspešne uplatňovať nárok voči nej ako dedičke v prípade, ak v dedičskom konaní neboli zistené žiadne pasíva. Aj v tomto prípade prvostupňový súd pri riešení tejto otázky vychádzal z právneho názoru Najvyššieho súdu SR vysloveného v jeho rozhodnutí zo dňa 22.07.2010, sp. zn. 4 M Cdo 18/2009, keďže ani v tomto prípade súd nezistil odchýlenie súdnej praxe od tohto názoru, ale naopak (Najvyšší súd SR z tohto rozhodnutia vychádzal aj v rozhodnutí zo dňa 30.04.2013, sp. zn. 2 M Cdo 12/2012). Najvyšší súd SR v rozhodnutí sp. zn. 4 M Cdo 18/2009 uzavrel, že právna úprava týkajúca sa dedičského práva, neobsahuje žiadne ustanovenie, podľa ktorého by dlh poručiteľa zanikol, ak nebol veriteľom do dedičského konania prihlásený. Výkladom (a contrario) možno dospieť k záveru, že aj takýto neprihlásený, resp. neprejednaný dlh po poručiteľovi prechádza priamo zo zákona na dedičov. Z uvedených dôvodov námietku odporkyne týkajúcu sa nemožnosti uplatňovania pohľadávky poručiteľa voči nej, ak nebola uvedená, resp. prejednaná v dedičskom konaní vyhodnotil ako nedôvodnú, keďže takýto dlh na ňu prešiel priamo zo zákona, konkrétne z ust. § 470 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka. Odporkyňa je teda v spore pasívne legitimovaná, pretože po O. Q., nar. XX.XX.XXXX, zomrelom

XX.XX.XXXX nadobudla majetok s čistou hodnotou 45.602,08 Eur a v takomto rozsahu zodpovedá za jeho dlhy.

Prvostupňový súd sa ďalej zaoberal otázkou, či je v spore aktívne legitimovaný navrhovateľ a dospel k záveru, že táto skutočnosť v konaní nebola preukázaná, resp., že v tomto smere navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno. Súdu síce predložil už vyššie zmieňovanú zmluvu o postúpení pohľadávky, avšak z jej obsahu nemožno dedukovať, že predmetom postúpenia bola aj žalovaná pohľadávka, nakoľko zmluva, pokiaľ ide o súbor postúpených pohľadávok a ich jednotlivú identifikáciu odkazuje na znalecké posudky. Tieto však súdu, prípadne len výňatok z nich, predložené neboli.

Navyše, ak by aj navrhovateľ bol v spore aktívne legitimovaný, okresný súd zdôraznil, že by jeho návrh zamietol aj z dôvodov uvedených ďalej.

Jediné, čím navrhovateľ preukazoval existenciu žalovaného dlhu bol rozpis dlžných súm poisťného a poplatku z omeškania (č.l.11). Tento rozpis je výstupom z počítačového programu, resp. niečím čo ho pripomína a sám o sebe, podľa názoru prvostupňového súdu, nepreukazuje existenciu dlhu. Nie je zrejmé, kto tento doklad vystavil, kto zodpovedá za správnosť údajov, ktoré sú v ňom uvedené, keďže je zo dňa 26.10.1999, pričom súdu je z jeho rozhodovacej činnosti známe, že dňa 17.07.1999 nadobudlo právoplatnosť rozhodnutie o zrušení povolenia na zriadenie zdravotnej poisťovne Perspektíva. Týmto dňom došlo k zrušeniu uvedenej poisťovne s poukazom na ust. § 34 ods. 1 písm. c) zákona č. 273/1994 Z. z. Súdu je tiež z rozhodovacej činnosti známe, že konkurz na majetok poisťovne Perspektíva bol vyhlásený dňa 20.04.2001. Uvedený rozpis bol teda vyhotovený po zrušení danej poisťovne a pred vyhlásením konkurzu. Za danej situácie, keď nedoplatok na poisťnom ani nebol predpísaný platobným výmerom a tiež navrhovateľ nijako nepreukázal, či poručiteľ O. Q. vôbec bol poisťencom zdravotnej poisťovne Perspektíva (odporkyňa sa k tejto skutočnosti nevedela vyjadriť), súd návrh navrhovateľa považuje za nepreukázaný. Zákon č. 273/1994 Z. z. o zdravotnom poistení predpokladá predpísanie dlžného poisťného platobným výmerom (§ 18 ods. 8 uvedeného zákona v znení účinnom od 01.01.1997). Rovnako aj pokiaľ ide o žalovaný poplatok z omeškania vo výške 0,2% denne z dlžnej sumy poisťného, uvedený zákon v ust. § 23 ods. 2 v znení účinnom od 01.01.1995 hovorí o tom, že ho poisťovňa predpíše.

Napokon, ak by aj navrhovateľ bol v spore aktívne legitimovaný a preukázal by existenciu zmluvného vzťahu medzi poručiteľom O. Q. a zdravotnou poisťovňou Perspektíva, vrátane existencie dlhu, ktorý mal z tohto vzťahu vzniknúť, súd by návrh zamietol pre námietku premlčania, ktorú vzniesla odporkyňa a ktorú súd vyhodnotil ako dôvodnú. Podľa rozpisu dlžných súm žalované dlžné poisťné bolo splatné vždy v ôsmy deň nasledujúceho kalendárneho mesiaca, za ktoré sa malo poisťné zaplatiť. Poisťné za 1/98 tak bolo splatné 08.02.1998, za 02/98 08.03.1998, za 03/98 08.04.1998, za 04/98 08.05.1998, za 05/98 08.06.1998, za 06/98 08.07.1998, za 07/98 08.08.1998, za 08/98 08.09.1998, za 09/98 08.10.1998, za 10/98 08.11.1998, za 11/98 08.12.1998, za 12/98 08.01.1999 a 01/99 08.02.1999. Žalobný návrh bol vyhotovený dňa 21.05.2015 a súdu doručený dňa 25.05.2015. Z uvedeného je zrejmé, že k podaniu žalobného návrhu tak došlo po 17 rokoch (a viac) od splatnosti jednotlivého poisťného.

Podľa § 32 ods. 1 zákona č. 580/2004 Z. z. o zdravotnom poistení a o zmene a doplnení zákona č. 95/2002 Z. z. o poisťovníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov (v znení zákona č. 718/2004 Z. z.) poisťné, poplatky z omeškania, poplatky za nesplnenie oznamovacej povinnosti a pokuty, ktoré bol platiteľ povinný uhradiť do účinnosti tohto zákona, sa vzťahuje desaťročná premlčacia lehota takto: a) na poisťné odo dňa splatnosti, b) na poplatky z omeškania odo dňa nároku zdravotnej poisťovne na predpísanie poplatkov z omeškania, c) na poplatky za nesplnenie oznamovacej povinnosti od posledného dňa, keď mohla byť oznamovacia povinnosť riadne splnená, d) na pokuty odo dňa nesplnenia povinnosti.

Vychádzajúc z citovaného ustanovenia, právo na poisťné za 01/98 sa premlčalo 09.02.2008, za 02/98 09.03.2008, za 03/98 09.04.2008, za 04/98 09.05.2008, za 05/98 09.06.2008, za 06/98 09.07.2008, za 07/98 09.08.2008, za 08/98 09.09.2008, za 09/98 09.10.2008, za 10/98 09.11.2008, za 11/98 09.12.2008, za 12/98 09.01.2009 a 1/99 09.02.2009.

Pokiaľ ide o poplatky z omeškania, keďže tvoria príslušenstvo žalovanej istiny (obdobne ako napr. úroky z omeškania), ohľadne ich premlčania súd vychádzal pri riešení otázky, či došlo k jeho premlčaniu alebo nie a v akom rozsahu z aktuálneho rozhodnutia Najvyššieho súdu SR zo dňa 18.09.2013, sp. zn. 2Sžf/57/2012, uverejneného v Zbierke súdnych rozhodnutí pod č.

67/2014, podľa ktorého povinnosť platiť úroky z omeškania, vyplývajúca z vedľajšieho (akcesorického) administratívneho právneho vzťahu, nemôže trvať dlhšie, než trvá hlavný záväzok, pretože uplynutím premlčacej doby sa právo premlčí ako celok. Ak sa teda premlčala istina, premlčalo sa súčasne aj jej príslušenstvo a námietka premlčania je dôvodná v celom rozsahu.

Rozhodnutie o trovách konania okresný súd odôvodnil úspechom odporkyne v konaní (§ 142 ods. 1 O.s.p.) a priznal odporkyňi náhradu trov konania pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia na účet jej právneho zástupcu v celkovej sume 160,71 Eur, tak ako boli presne vyčíslené a špecifikované v odôvodnení napadnutého rozsudku.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľ, ktorý sa domáhal jeho zrušenia a vrátenia veci okresnému súdu na ďalšie konanie.

Uviedol, že súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenia právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Odvolateľ namietal záver okresného súdu o nepreukázaní jeho aktívnej vecnej legitímácie v prejednávanej veci. Zdôraznil, že oznámenie o postúpení pohľadávky, ktoré pripojil k návrhu obsahuje špecifikáciu dlžníka i pohľadávky a špecifikáciu nového veriteľa (resp. postupníka), ktorým je práve navrhovateľ. Predmetné oznámenie o postúpení pohľadávok je vyjadrením vôle právneho predchodcu navrhovateľa, ktoré dostatočne preukazuje postúpenie konkrétnej pohľadávky na navrhovateľa, a teda aj aktívnu legitímáciu navrhovateľa v tom konaní. Pokiaľ prvostupňový súd nepovažoval rozpis dlžných súm poistného na poplatku z omeškania za relevantný dôkaz preukazujúci nárok navrhovateľa, odvolateľ s jeho názorom nesúhlasil, pretože v zmysle zákonnej úpravy platnej v relevantnom čase (zákon č. 273/1994 Z. z. o zdravotnom poistení, financovaní zdravotného poistenia, o zriadení Všeobecnej zdravotnej poisťovne a o zriaďovaní rezortných, odvetvových a podnikových a občianskych zdravotných poistení v príslušnom znení (ďalej len „ZoZP“), ako aj podľa aktuálne platnej legislatívy upravujúcej danú oblasť je rozpis dlžných súm poistného a poplatku z omeškania dostatočným podkladom pre rozhodnutia v merite veci, ktoré ukladá subjektu, ktorému vznikol nedoplatok, povinnosť zaplatiť tak nedoplatok na poistnom ako aj sankciu za omeškание (poplatok z omeškania). Navrhovateľ pritom zdôraznil, že ide o povinnosti vyplývajúce pre odporcu ex lege. Evidencia odporcu v systéme právneho predchodcu navrhovateľa, kde ako zdravotná poisťovňa viedol dlžníkov na verejnom zdravotnom poistení vo svojom systéme, je skutočnosťou zásadného významu, ktorá aj v súčasnosti deklaruje pohľadávku zdravotnej poisťovne, resp. záväzok dlžníka na verejnom zdravotnom poistení. Za takýchto okolností je rozpis dlžných súm poistného a poplatku z omeškania evidovaný právnym predchodcom navrhovateľa relevantným dôkazom preukazujúcim vznik nedoplatku na poistnom. Pokiaľ prvostupňový súd po prihladnutí na vznesenú námietku premlčania túto považoval za dôvodnú a nárok navrhovateľa za premlčaný, navrhovateľ nesúhlasil s týmto záverom, najmä s poukazom na viaceré súdne rozhodnutia (rozsudok Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 54Cb/51/2008 zo dňa 30.04.2009, rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 1Cob 346/2009 zo dňa 08.07.2010 a rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Obdo 36/2010 zo dňa 18.08.2010), ktorých časti citoval vo svojom opravnom prostriedku. Vychádzajúc z uvedených rozhodnutí, navrhovateľ tvrdil, že právo na zaplatenie úroku z omeškania je právom, ktoré sa premlčuje za každý deň samostatne, pričom nemusí byť uplatnené za celé obdobie omeškania. Premlčanie úrokov môže plynúť samostatne, avšak v prípade námietky premlčania týkajúcej sa istiny, ktorú v danej veci úspešne uplatnil žalovaný, možno priznať úroky z omeškania len do okamihu, ku ktorému sa premlčala istina. S takto uvedenou argumentáciou týkajúcou sa premlčania príslušenstva sa stotožňujú súdy v obdobných veciach navrhovateľa. V prípade vznesenia námietky premlčania zo strany odporcu, súdy v zmysle ustálenej judikatúry Najvyššieho súdu SR priznávajú navrhovateľovi nepremlčanú časť príslušenstva. Bolo tomu tak napr. aj vo veci vedenej na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 26C/66/2011. Rozhodovanie súdu rovnakým spôsobom v rovnakých právnych veciach je podľa odvolateľa imanentnou súčasťou ústavou garantovaného práva na spravodlivý proces, tzv. predvídateľnosť rozhodnutia. K tvrdeniu odporkyne, že došlo k premlčaniu tak istiny ako aj celého príslušenstva uplynutím 10 rokov od splatnosti jednotlivých pohľadávok, odvolateľ (s poukazom na vyššie uvádzané rozhodnutia) konštatoval, že premlčanie poplatkov z omeškania stanovených percentuálnom sadzbou za každý deň omeškania (0,2% za každý deň omeškania), môže plynúť samostatne. Nárok navrhovateľa na zaplatenie príslušenstva je preto čiastočne dôvodný, a to 10 rokov spätne od uplatnenia si pohľadávky na súde, keďže poplatok z omeškania sa premlčuje v 10 ročnej premlčacej dobe, do momentu premlčania jednotlivých istín pohľadávok.

Odporkyňa vo svojom vyjadrení k odvolaniu navrhla napadnutý rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdiť. Súčasne si uplatnila voči navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania vo výške 26,65 Eur, ktoré presne vyšpecifikovala a vyčíslila.

Zdôraznila, že okresný súd po vykonaní dokazovania s určitosťou skonštatoval, že navrhovateľ neunesol v konaní dôkazné bremeno, keďže síce predložil do spisu zmluvu o postúpení pohľadávky, avšak z jej obsahu nemožno dedukovať, že predmetom postúpenia bola aj žalovaná pohľadávka, nakoľko zmluva, pokiaľ ide o súbor postúpených pohľadávok a ich jednotlivú identifikáciu odkazuje na znalecké posudky. Tieto, resp. len výňatok z nich, navrhovateľ súdu do spisu nepredložil. Rovnako správne konštatoval prvostupňový súd, že predložený rozpis dlžných súm poistného a poplatku z omeškania nemôže preukazovať poistný vzťah poručiteľa O. Q. so zdravotnou poisťovňou Perspektíva. Samotná odporkyňa nemá vedomosť o tom, či poručiteľ O. Q. bol poistencom zdravotnej poisťovne Perspektíva. Zákon č. 273/1994 Z. z. o zdravotnom poistení predpokladá predpísanie dlžného poistného platobným výmerom a rovnako aj pokiaľ ide o žalovaný poplatok z omeškania vo výške 0,2% denne z dlžnej sumy poistného. V danom prípade uplatnený nárok navrhovateľa nebol predpísaný platobným výmerom v zmysle zákona o zdravotnom poistení. Okresný súd správne vo svojom rozhodnutí konštatoval, že navrhovateľ nie je v spore aktívne legitimovaný a nepreukázal existenciu zmluvného vzťahu medzi poručiteľom O. Q. a zdravotnou poisťovňou Perspektíva, vrátane existencie dlhu, ktorý mal z tohto vzťahu vzniknúť. Rovnako správne okresný súd posúdil i odporkyňou vznesenú námietku premlčania proti nároku uplatnenému žalobou. V odôvodnení napadnutého rozsudku súd prvého stupňa poukázal na aktuálne rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Sžf/57/2012 zo dňa 18.09.2013 uverejnené v Zbierke súdnych rozhodnutí pod č. 67/2014, podľa ktorého povinnosť platiť úroky z omeškania, vyplývajúca z vedľajšieho (akcesorického) administratívneho právneho vzťahu, nemôže trvať dlhšie, než trvá hlavný záväzok, pretože uplynutím premlčacej doby sa právo premlčí ako celok.

Krajský súd, ako súd odvolací, po zistení, že odvolanie bolo podané včas a smerovalo proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom, podľa § 212 ods. 1, 2 písm. b) O.s.p. preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní a po preskúmaní ho bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p. za použitia ust. § 156 ods. 3 O.s.p.) ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

S poukazom na ust. § 219 ods. 1 a 2 O.s.p., ktoré tvoria základ potvrdzujúceho rozhodnutia v danej odvolacej veci, odvolací súd vyhodnotil rozsah a dôvody odvolania vo vzťahu k napadnutému rozsudku okresného súdu po tom, ako sa oboznámil s obsahom súdneho spisu a s prihladením na uvedenú právnu úpravu dospel k záveru, že nezistil dôvod na to, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v dôvodoch obsiahnutých v napadnutom rozsudku, ktoré vytvárajú dostatočné východiská pre vyslovenie napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa.

Odvolacie námietky navrhovateľa odvolací súd nepovažuje za dôvodné.

Základný program sporového konania je formulovaný petitom návrhu na začatie konania, ktorým navrhovateľ požaduje ochranu jeho práv. Je výlučne na ňom, aby na účely úspešného uplatnenia žalovaného nároku prezentoval konzistentné skutkové tvrdenia, ktoré zároveň podporí sumárom príslušných dôkazov. Navrhovanie dôkazov má priamu spojitosť s povinnosťou tvrdenia (§ 79 ods. 1 a § 101 ods. 1 O.s.p.). Dôkaznú povinnosť môže účastník plniť od začiatku konania, v žalobe, vo vyjadrení k nej, mimo týchto procesných úkonov, v rámci prípravy pojednávania, pri odročovaní pojednávania. Povinnosť označiť dôkazy sa vzťahuje na všetky tvrdenia, ktoré sa uviedli v žalobe a vo vyjadrení odporcu. Poslednou procesnou možnosťou splnenia dôkaznej povinnosti je okamih vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej. Cieľom dôkaznej povinnosti je unesenie dôkazného bremena v rozsahu, v ktorom dôkazné bremeno spočíva na účastníkovi konania, bez ohľadu na jeho procesné postavenie. Zmysel uplatňovania dôkazného bremena spočíva v zabezpečení reálneho uplatnenia základného práva na súdnu ochranu aj v prípadoch, v ktorých sa vykonávajú všetky navrhnuté dôkazy, prípadne výnimočne aj iné než navrhnuté dôkazy a súd napriek tomu nemá jednoznačný skutkový základ pre svoje rozhodnutie. Nesplnenie dôkaznej povinnosti prináša so sebou také rozhodnutie súdu, ktoré vychádza zo skutkového základu zisteného z dôkazov navrhnutých účastníkom v opačnom procesnom postavení než je účastník, ktorý nespĺnil alebo nedostatočne splnil svoju dôkaznú povinnosť.

Pokiaľ ide o argumentáciu okresného súdu o nedostatočne preukázaní postúpenia pohľadávok, odvolací súd uvádza, že pokiaľ mienil navrhovateľ uplatňovať svoje práva ako právny nástupca pôvodného veriteľa, bolo jeho povinnosťou predložiť súdu jasné a zrozumiteľné dôkazy o postúpení pohľadávok. Ako správne konštatoval prvostupňový súd, navrhovateľ v súdnej veci nepredložil súdu kompletnú zmluvu o postúpení pohľadávok, uzavretú medzi postupcom - JUDr. Tomášom Kozovským, správcom konkurznej podstaty úpadcu: PERSPEKTÍVA DRUŽSTEVNÁ ZDRAVOTNÁ POISŤOVŇA, v konkurze, so sídlom Klubová 2, Bratislava, IČO : 31 629 962 a postupníkom ZH Kredit, spol. s r.o., so sídlom Hurbanova 558/7, 965 01 Žiar nad Hronom, IČO: 36 049 581, s jeho prílohou, v ktorej sú presne špecifikovaní jednotliví dlžníci, výška dlžnej istiny, jej vyčíslené príslušenstvo a aktuálny stav vymáhania dlžnej čiastky, pričom príloha tejto zmluvy má 1888 strán formátu A4 a ide o prílohu znaleckého posudku. Súbor postúpených pohľadávok a ich jednotlivá identifikácia (výška, dôvody ich vzniku, dlžník a pod.) je presne špecifikovaná v znaleckých posudkoch, ktoré boli pri podpise tejto zmluvy odovzdané postupníkovi a tvoria neoddeliteľnú prílohu tejto zmluvy. Navrhovateľ túto časť zmluvy (t.j. znalecký posudok prípadne jeho časť) súdu nepredložil, ktorú skutočnosť nerozporoval ani vo svojom opravnom prostriedku. V spise na čl. 14 sa nachádza len nejaká (bližšie nešpecifikovaná) tabuľka s vyčíslením súm, z ktorej nie je zrejmé, ktorých subjektov sa táto tabuľka a vyčíslenie týka. Táto tabuľka jednoznačne nie je kompletnou prílohou predmetnej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 07.07.2005. Postúpenie predmetnej pohľadávky z postupcu - JUDr. Tomáša Kozovského, správcu konkurznej podstaty úpadcu PERSPEKTÍVA DRUŽSTEVNÁ ZDRAVOTNÁ POISŤOVŇA v konkurze, so sídlom Mliekarenská 10, Bratislava, IČO : 31 629 962, na navrhovateľa, nevyplýva ani z ostatných listinných dôkazov, ktoré navrhovateľ produkoval v prvostupňovom konaní. Takouto listinou nie je ani oznámenie o postúpení pohľadávok postupcom zo dňa 10.07.2006, ktoré bolo adresované právnemu predchodcovi odporkyne, keďže v spise sa nenachádza žiaden doklad o doručení tohto oznámenia adresátovi. Žalobca teda nepredložil súdu žiaden dôkaz, z ktorého by bola preukázané je aktívna legitímácia na podanie žaloby v tejto veci na súd.

Odvolací súd zdôrazňuje, že do práva na spravodlivý proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04), ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby sa rozhodlo v súlade s jeho požiadavkami (I. ÚS 50/04). Do obsahu základného práva podľa článku 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivý proces podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru nepatrí ani právo účastníka konania vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ním navrhnutého spôsobu hodnotenia dôkazov (II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03). Posúdenie návrhu na vykonanie dokazovania a rozhodnutie, ktoré z dôkazov budú v rámci dokazovania vykonané je vždy vecou súdov (viď § 120 ods. 1 O.s.p.), a nie účastníkov konania.

Prvostupňový súd v prejednávanej veci postupoval v súlade s ust. § 132 O.s.p., podľa ktorého dôkazy súd vyhodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci. Úvaha okresného súdu v prejednávanej veci nebola ľubovoľná, ale vychádzala z dostatočne zisteného skutkového stavu a zodpovedala skutočnostiam, ktoré boli v dokazovaní zistené, vyhodnotenie a závery okresného súdu neboli v rozpore s tým, čo bolo v konaní preukázané a ani v rozpore s formálnou logikou. Navyiac, okresný súd výsledky hodnotenia dôkazov zahrnul aj do odôvodnenia napadnutého rozsudku a v súlade s ust. § 157 ods. 2 O.s.p. dostatočne vysvetlil, ktoré skutočnosti považoval za rozhodné, preukázané, a z ktorých dôkazov vychádzal, akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil.

Pokiaľ navrhovateľ v konaní nepreukázal svoju aktívnu vecnú legitímáciu, a tá bola primárnym dôvodom na zamietnutie jeho návrhu v tomto konaní, bolo nadbytočné, aby sa odvolací súd zaoberal ďalšími odvolacími námietkami vznesenými navrhovateľom v jeho opravnom prostriedku.

Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok okresného súdu vo veci samej ako vecne správny potvrdil.

Odvolací súd ako vecne správny potvrdil aj odvolaním výslovne nenapadnutý, ale od rozhodnutia vo veci samej závislý výrok o trovách prvostupňového konania.

O trovách odvolacieho konania rozhodol krajský súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. Navrhovateľ nebol v odvolacom konaní úspešný, a preto je povinný nahradiť odporkyňu trovy,

ktoré jej v súvislosti s týmto konaním vznikli. Odporkyňa si uplatnila v odvolacom konaní náhradu trov konania, pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia advokáta, ktorý ju zastupoval v tomto konaní, za jeden úkon právnej služby - vyjadrenie k odvolaniu účtovaný v súlade s ust. § 10 ods. 1 a § 13a ods. 1 písm. c) vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v hodnote 18,26 Eur, ku ktorému si v súlade s ust. § 16 ods. 3 cit. vyhl. uplatnil režijný paušál v sume 8,39 Eur.

Preskúmaním uplatnených trov odvolací súd zistil, že tieto boli vynaložené účelne a ich vyčíslenie a špecifikácia zodpovedá vyššie uvedeným ustanoveniam právneho predpisu.

Zároveň odvolací súd priznané trovy odvolacieho konania v celkovej výške 26,65 Eur v súlade s ust. § 149 ods. 1 O.s.p. uložil navrhovateľovi zaplatiť na účet advokáta, ktorý zastupoval odporkyňu v tomto súdnom konaní.

Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0 .

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e** je prípustné.